

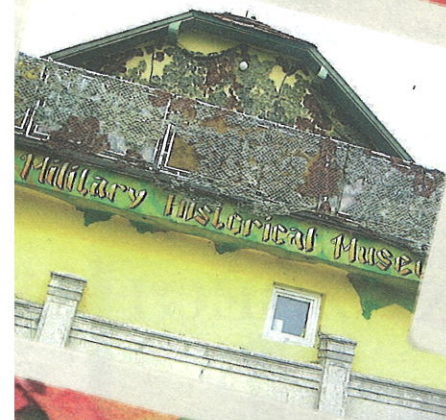
Közeleti havilap

DUNAMOCSI HÍRNÖK

I. évfolyam, 8. szám

2011. október

INGYENES!

10. oldal

11. oldal

3. oldal

A tartalomból:

- Községi hírek
- Tanévkezdő interjú
- Mesélő fényképek 5. rész
- Negyvenéves osztálytalálkozó
- Családi sportdélután

9. oldal

10. oldal

7. oldal

A tanácsteremből jelentjük

► **Új képviselő beiktatása.** Letette képviselői esküjét Kiss Sándor, aki a lemondott Dr. Kovács István megüresedett helyét foglalta el a testületben. Elődje helyére lépve a szociális bizottság elnöki tisztét is betölti majd, melynek keretében első feladata a tervezett szociális gondozói ellátás szervezése, koordinálása lesz.

► **Közmunka program.** A közmunka program 6 hónapra szóló, 50j elnevezésű része szeptember végével befejeződött. A 9 alkalmazott munkáját a polgármester és az alpolgármester pozitívan értékelte, hangsúlyozva, hogy az árkok és a töltések rendbetételével, a búcsi kanális tisztításával, vízelvezető árkok létesítésével és más egyéb munkálatokkal mindannyiunk hasznára és megelőzésére tevékenykedtek.

Jó hírként közöljük, hogy az árvízvédelmi program a letelt 6 hónap után, újabb féléves intervallumra e hónapban újraindul. A korábban alkalmazottak újrafelvételére a szabályok értelmében sajnos nincs lehetőség, mivel a jelentkezőknek legalább 3 hónapja regisztrált munkanélkülinek kell lennie. A munkaügyi hivatallal folytatott hosszas tárgyalások eredményeként az önkormányzat elérte, hogy a programban alkalmazottak száma 17-re emelkedjen.

► **A községi főellenőr jelentése** – a főellenőri jelentést lapunk következő számában olvashatják.

A Szébb Dunamentéért program keretében igényes utcabútorokkal gazdagodott községünk. A főút mellé 2 fából készült hirdetőtábla került, az Európa-kapu mellett 3 asztal és hat pad, a buszmegállóknál és a Fő téren pedig 5 ízlésesen kivitelezett szemétkosár kapott helyet. A hirdetőtáblák mindenekelőtt a falunkba érkező turisták tájékoztatására szolgálnak majd, s Dunamocs nevezetességeire, különösen a falumúzeum látnivalóira hívják fel a figyelmet.

Az elmúlt hónapokban felhalmozódó, közlekedést, lerakást akadályozó szemétkupacok miatt a Földásás újra rendbetételre szorult. A munkálatokat kanalas traktorral ifj. Lajos Árpád végezte el, aki nemcsak a kerítésen belüli kupacokat tolta megfelelő helyre, de a telep mellett nem kívánatos módon elhelyezett szemetet is eltakarította. A lerakás ez utóbbi módját minden bizonnyal nyitvatartási időn kívül, zárt kapukat találva választották néhányan. Hamarosan erre a részre, a telep Molnár utcai oldalára is kerítés kerül. Az önkormányzat arra kéri a lakosságot, hogy vegyék figyelembe a nyitvatartási időt, amely októbertől a következőre változott: hétköznap és szombaton 9-17 óráig, vasárnap 9-12 óráig.

KÖZSÉGI

HÍREK

A közhasznú munkások részvételével sor került a halottasház állagjavító felújítására. Az épületen elvégezték a belső meszelést, átfestették a talajt, kimosták a függönyöket, izolálták az erkélytetőt, kicserélték a lépcső talajkockáit és helyrehozták a lépcsőszegélyt. Ezen kívül átfestették a Szent Mihály lovát, a koszorútartókat és felújítottak három padot.

A község kezelésében lévő belterületi utakon kátyúzási munkálatok folytak szeptember során. A lyukakat, mélyedéseket kitisztították és betonnal töltötték fel. A munkálatok az Iskola, a Földműves, a Községháza, a Mester a Kis és a Molnár utcákat, valamint a Faluvéget érintették.

Az önkormányzat ezúton fejezi ki köszönetét Győrfi Ronald vállalkozónak (Böszörményi köz 491), aki felajánlotta, hogy a község autóját ingyenesen karbantartja, és a szükséges apróbb javításokat is elvégzi.

Felhívás

Dunamocs önkormányzata szeretettel hívja és várja a község minden nyugdíjasát a 2011. október 28-án, 12:00 órától tartandó Nyugdíjas Napra. Músorral az óvodások és az iskola diákjai szolgálnak, hangulatos zenéről Mezei Zsolt gondoskodik.

Kellemes időtöltést, jó szórakozást, s az ebédhez jó étvágyat kívánunk! Felhívjuk a figyelmet, hogy aki az ebédet otthon kívánja elfogyasztani, jelezze szándékát az iskolakonyhán.

Október 4-én, kedden a dunamocsi és a süttöi önkormányzat közös képviselőtestületi ülést tartott. Az ülés fő témája egy pályázat elindítása volt, amit a két község közösen nyújt be a „Határon Átnyúló Együttműködés” elnevezésű Európai Unió alaphoz. A pályázat lényege, hogy a két község önkormányzati épületeinek a tetejére napelemeket telepítenek. A napelemek által megtermelt áramot a ZSE átveszi, és az értékét az épület villanyszámlájából levonja. Dunamocs esetében az óvoda és a kultúrház teteje jöhet szóba, így ha a pályázat sikeres lesz, jelentősen csökkenhetnek az intézmények fenntartási költségei. A javaslatot mindkét község képviselői egyhangúlag megszavazták.

2011. október 4-én a Komáromi Regionális Fejlesztési Ügynökség kezdeményezésére és Banai Tóth Pál polgármester meghívására sajtótájékoztatót tartottak falunkban. Az esemény apropóját a Szebb Dunamentéért program sikeres befejezése adta, melyhez hat magyarországi (Gönyű, Ács, Almásfüzitő, Dunaalmás, Süttő, Lábatlan) és tíz szlovákiai (Csicsó, Kolozsnéma, Nagykeszi, Komáromfűss, Csallóközarányos, Izsa, Pat, Dunaradvány, Dunamocs és Karva) csatlakozott.

Az Európai Unió pályázathoz (Határon Átnyúló Együttműködési Program) az önkormányzatoknak 5% önrészt kellett biztosítaniuk, emellett pedig önkéntes szemétyűjtési munkára kellett ösztönözniük a lakosokat. Dunamocs ebben felülmúlt minden résztvevő települést, emlékezhetünk rá, több mint 300-an vettünk részt májusban azon az akción, melynek célja környezetünk megtisztítása volt (lásd a Dunamocsi Hírnök júniusi számát).

A tájékoztatón megtudtuk, hogy a szemétyűjtésen kívül a pályázat részét képezte még padok, információs táblák, szeméttárolók elhelyezése, turisztikai információs központok létrehozása, a Limes tanösvény létesítése Gönyűn, és a Duna mente című kiadvány megjelentetése is.

A nyár színeit, hangulatát a természet ő szíre cserélte, amit a dunamocsiak számára nem csak az időjárás változása, de Szegi Ica néni kultúrház előtt elhelyezett újabb szabadtéri kompozíciója is jelez. Az ősz jelképei kaptak helyet a féltető alatt, melyek közül a szüret és a borkészítés megjelenítése mellett az idén a tök játssza a főszerepet. A tök, a maga változatos színeivel, formáival vonzza és gyönyörködteti a szemet, ráadásul kedves figurák kialakítására is alkalmazható. Az „életkép” kitűnőre sikerült, amire bizonyítékul szolgál, hogy az arra elhaladó kerékpáros turisták megállnak és megcsodálják, sőt előszeretettel fényképezkednek mellette. El kell ismerni, ilyen igényes szabadtéri kompozíciót nemigen látni a környéken, talán egész Ausztriáig kellene menni, hogy hasonlóban részünk legyen. A kiállított figurákhoz Luca idején vicsorítók csatlakoznak majd.

Az alkotás Ica néni érdeme, de köszönet jár azoknak is, akik terményeik felajánlásával segítették munkáját. A Tóth Kálmánék kertjében termett tökből a hordón ülő figura, Vörös Attilákéból a morcos fickó, Hollósi Sándorékéból pedig a hordó előtti alak hatalmas hasa lett. Lajos Jenőék terményei a figurák fejeként szolgáltak, Záhorszky Erzsébet cukkinijeiből csiga készült, Zajos Árpád kukoricái pedig a díszítésben játszottak szerepet.

A képen látható, hogy méret tekintetében Tóth Kálmánék termése viszi el a pálmát. Található vajon ennél nagyobb tök is a faluban? Ha igen, kérjük jelentkezzenek, s a Hírnök következő számában megörökítjük a csúcstartó példányt!

2011. augusztus és szeptember hónapokban fájdalommal teli szívvel vettünk búcsút a

következő dunamocsiaktól:

Kovács Béla, született 1920-ban,

Jókai Jolán, született 1926-ban,

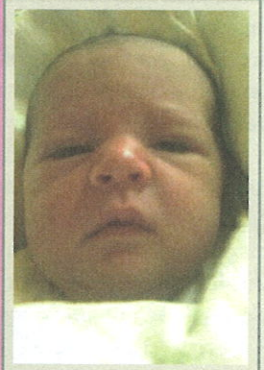
Bacskor Julianna, született 1930-ban,

Csontos Tibor, született 1950-ben.

NYUGODJANAK BÉKÉBEN!

Örömmel tudatjuk, hogy 2011. október 6-án Hollósi Éva és Zsolt kislánya Zsófia megérkezett közénk. A kis újszülöttnak és az egész családnak jó egészséget és sok boldogságot kívánunk!

„Legyen napi kapcsolat a szülő és az iskola között”

– Tanévkezdő interjú Maricsek Ilonával, az alapiskola igazgatónőjével –

Kiindulópontként azt javaslom, hogy tekintsünk vissza az elmúlt év legfontosabb jellemzőire.

Az elmúlt tanévben sok minden történt velünk. Jó is rossz is, de azért több volt a jó. Munkánk során a kompetencia alapú oktatásra törekedtünk, ami az elsajátítandó ismereteken túl egyéb készségek, jártasságok kialakítását célozza, pl. számítógépes kompetencia, értő olvasás. Igyekeztünk innovatív módszereket alkalmazni, szükség esetén differenciálva, egyénileg fejlesztve a tanulókat, az integráltakat is beleértve. A tanításon, tanuláson kívül számos eseményben bővelkedett az elmúlt tanév. Az év elején összeállítottunk egy eseménynaptárt ahol havi lebontásban terveztük meg rendezvényeinket. Ennek alapján szerveztünk úszótanfolyamot, síoktatást, erdei iskolát, kirándulásokat, színházlátogatást, megemlékezéseket, kézműves napokat, Föld napját, és még sorolhatnám. Rendezvényeink közös jellemzője volt, hogy igyekeztünk sok-sok új ötletet beleszőni, kipróbálni. Külön említeném, hogy megemlékeztünk az iskola elmúlt hatvan évéről, ahol úgy gondolom, méltóképpen ünnepeltünk. A programok szervezésében sok segítséget kaptunk a szülőktől. Itt jegyezném meg, hogy a szülői munkaközösséggel nagyon jó az együttműködésünk, ami nélkülözhetetlen az iskola életében.

Több pályázatot is írtunk-íratunk. Van, amit

már sikeresen megnyertünk, van, ami még folyamatban van. Sikeres pályázatunk az „Infovek” a „Segíts, egyedül nem boldogulok” a „Közösen a drog ellen” a „Felnőtté válás” a tej és gyümölcs program. Folyamatban lévő projektünk a „Hagyományos iskola modernizálása” című, amelynek keretében modern oktatási eszközöket – számítógépeket és interaktív táblákat kapnánk százezer euró értékben.

Az elmúlt tanévben az előző évekhez viszonyítva kevesebb tanulmányi és egyéb versenyen vettek részt tanulóink. Ezen mindenképpen változtatni kell. A legtöbb sikert a sport területén értük el, pontosabban az atlétikában. Eredményesek voltak még tanulóink a szlovák nyelvi, illetve a Biblia versenyen, matematika versenyen.

Örömtelnek tartom, hogy az elmúlt tanévben iskolánkat havi rendszerességgel látogatta pszichológus, gyógypedagógus. Nagymértékben segítették a tanítók munkáját, s a szülők helyzetét is megkönnyítették, hiszen nem kellett az érintetteknek Komáromba utazni szakemberek után. Fontosnak tartom azt is, hogy sikerült elérnünk, képesített tanerő oktassa az idegen nyelvet, informatikát. Az iskola felszerelésére – gondolok itt az iskolabútorokra, padokra, székekre – évtizedek óta nem volt pénz. Az elmúlt két évben három

tantermen kívül kicseréltük ezeket, így tanulóink alkalmasabb körülmények között tanulhatnak. Örömmel állapíthatom meg azt is, hogy zökkenőmentes az együttműködésünk az önkormányzattal, polgármester úrral. Anyagi lehetőségeikhez mértén támogatják rendezvényeinket.

Miben történhet előrelépés az idén, milyen változásokra számíthatunk tavalyhoz képest?

Nagyon fontosnak tartom, hogy minél több tantárgyat képesítetten tanítsunk. Ennek érdekében az idén két fiatal kollégánőt alkalmaztunk, akik magyar-matematika illetve történelem-képzőművészet szakon végeztek tanulmányaikat. Nagyon bízom bennük, sokat várok tőlük! Szeretném, ha felráznák a tanulókat, felkeltenék érdeklődésüket a tantárgyaik iránt, s ha minél több versenyre, megmérettetésre vinnék el a gyerekeket. Nem hosszú az idő, ami az évnnyitó óta eltelt, de úgy látom jó döntés volt őket alkalmazni.

Továbbra is szeretném, ha jól működne a szakkörök, ahol a tanulók nem a konkrét tananyaggal foglalkoznak, hanem érdekes új dolgokkal ismerkednek, s hasznosan töltik idejüket. Az új tanévben a magyar nyelvi játékok, szlovák nyelvi játékok, angol, matematika, színjátszás, sport, kreatív, természettudományi kört, a tánckört és az ügyes kezek körét látogathatják.

Az idei évtől egy magán művészeti alapiskola kihelyezett osztálya működik nálunk, ahol a gyerekek hangszeres oktatásban részesülnek. Nagyon szeretnénk, ha megalakulhatna egy kis néptánc csoport, ami hosszú évek óta nem volt már az iskolában. Alapvető fontosságú az iskola pedagógiai programjának minőségi kidolgozása, megvalósítása (ISCED 1, 2). A megvalósítás során építünk partnereink – szülők, fenntartó – elvárásaira is.

Van olyan terület, melyben lát előrelépési lehetőséget, és mindenképpen szeretné másképp, jobban csinálni?

A munkában fontos a tervezés. A hosszú távú és a rövid távú is. Terveink között szerepel, hogy kellemes légkört teremtsünk az iskolánkban, hogy tanító, gyerek, alkalmazott szívesen járjon ide.

Lehet, hogy fellelőzősen hangzik, de azt szeretném, azon munkálkodom, hogy közösen lerakjuk az „iskola, mint második otthon” alapjait. Ehhez nagyon fontos a szülő-tanító-gyerek hármas együttműködése, s az hogy az előbbi gondolatot minden pedagógus akarja is. Ha nincs együttműködés, ha nem egy a cél, akkor nincs jó eredmény. Amennyiben ezt valaki nem érti meg, vagy nem akarja megérteni, annak nincs helye köztünk!

Terveink között szerepel az is, hogy bevezessük a tanulók sakk oktatását. Olvastam, szakemberektől hallottam, hogy mennyire jó hatással van a sakk a gyerekek gondolkodásának fejlődésére. Ezt felmérések, kísérletek bizonyítják. Már „csak” egy sakkbán jártas és oktatni akaró embert kell találni.

Szeretném, ha tovább lehetne bővíteni iskolánk kapcsolatát a süttői testvériskolával. Célunk, hogy színvonalas oktatással szilárd alapműveltséget, biztos alapkészségeket nyújtsunk tanulóinknak. Minden tantárgynak fontos szerepe van a tanulók fejlődésében, de nagy hangsúlyt kell fektetnünk a nyelvek oktatására, az informatikára, a fejlesztő pedagógiai foglalkozásokra, a szabadidős tevékenységekre.

Mi az, amit a legnagyobb problémának, kihívásnak érez, és van e lehetőség az orvoslására?

A legnagyobb problémát a diákok létszáma jelenti. Az idén először süllyedt a létszám száz tanuló alá, pontosan 97 tanuló van. Ennek oka több tényezőben is megtalálható. Elsősorban a kis születési szám tehet róla, továbbá az is, hogy tavaly 18 tanuló ballagott el és csak 10 elsős jött. Néhány gyermeket pedig sajnos más iskolába vittek át szüleik.

Az idén 18 tanuló látogatja iskolánkat a környező falvakból, így Dunaradványról, Virtról, Karváról és Búcsról. Bízunk benne, reméljük és ennek érdekében mindent elkövetünk, hogy ez a szám növekedni fog.

A tavalyi év munkája, eredményei alapján kiket lehetne kiemelni a diákok közül?

Mint már említettem a sport területén születtek a legjobb eredmények. Több sportversenyen részt vettek tanulóink, pl. az izsai, aranyosi, érsekújvári, búcsi, hetényi, komáromi atlétikai napokon. Eredményes volt ezeken: Antal Ferenc, Csontos Kinga, Muszela Jessica, Kántor Dávid, Dobai Kinga, Szuri Katalin, Kele Fanny, Stefánik Vivien és Lajos László. Szabó Erik szlovák nyelvi versenyen, Pasztorek Dominik matematika versenyen volt eredményes. Asbóth

Orsolya, Kemencky Henrietta, Hollósi Rebeka a Jókai és kora országos döntőn jeleskedett.

Nagyszabású munkák folynak az iskola épületében: fűtés, rekonstrukció zajlik. Mit kell tudni erről a beruházásról?

A tornaterem fűtése finoman szólva sok kívánnivalót hagyott maga után. A téli hónapokban már hosszú évek óta nem lehetett órákat tartani, hiszen a hőmérséklet sokszor csak 10-15 fok volt. Az idei tanévre elkészülnek a kazánok, fűtőtestek felújítási munkálatai, illetve cseréje. Ez nagy előrelépés, mivel így a téli tornaórákra is sor kerülhet. Nagy köszönet jár a polgármester úrnak, hiszen kérvényünk nélküle még most is valaki íróasztalfiókjában feküdne. Továbbá köszönet illeti Sánta Jánost és Szegi Tibort, akik ugyancsak nagyban hozzájárultak a projekt sikeréhez.

Végül egy közhelyesnek tűnő kérdés, de azt hiszem a választ konkrét tartalommal fogja tudni megtölteni: mit üzen szülőnek, gyerekek a tanév elején, mit tart számukra megfontolandónak?

Egyre nagyobb a kihívás évről évre. Arra kell törekednünk, hogy a kezeink közt felnövekvő generáció olyan alapokat kapjon, hogy felnőtté válva stabil alapkőve legyen közösségünknek, nemzetünknek. Tiszta lelkiismerettel állítom, hogy intézményünkben ezekhez az elvárásokhoz a feltételek biztosítottak. Állítom ezt annak ellenére, hogy néhány tanulót szeptembertől szüleik más iskolába írtak át. Ki ilyen, ki olyan okokra hivatkozva. Néhányan azért mert azt gondolják, hogy itt a pedagógusok nem felkészültek. Az a véleményem, hogy máshol sem különben a pedagógusok, csak a szülők őket nem ismerik, s ebből félreértések, tévedések származnak. Talán szülőnek tanulóknak tükörbe kellene nézni, és feltenni a kérdést: én, mint szülő mindent megtettem annak érdekében, hogy előbbre jusson a gyermekem, én, mint tanuló mindent elkövettem annak érdekében, hogy gyarapodjon a tudásom? Vagy könnyebb csak a tanítót okolni mindenért? Kérem a kedves szülőket, hogy gyermekeink érdekében a következő tanévben legyen napi élő munkakapcsolat a szülői ház és az iskola között. Minden megválaszolatlan kérdést nyíltan meg kell beszélni. Hiszem, hogy ily módon orvosolni lehet a felmerülő problémákat.

Tájékoztató

2011. október 20-án szerződéskötésre kerül sor a község illetve az új szolgáltatóként megjelenő kábeltévé társaság között. A társaság ekkor veszi át a kezelés, fenntartás és karbantartás feladatait.

Az előfizetők a SENIOR és a TOP programcsomagok közül választhatnak, melyek mindegyikéhez tartozik az ún. „falucsatorna” is. Ezen az aktuális hirdetéseket olvashatjuk majd, valamint a falu jelentősebb közösségi eseményeiről készült felvételek kerülnek vetítésre.

SENIOR csomag (2,99 eur): STV1, STV2, DOMA, TA3, MARKÍZA, JOJ, JOJ PLUS, ČT1, ČT2, INFOCSATORNA, M1, M2, TV2, RTL KLUB, DUNA 1.
TOP csomag (7 eur): STV1, STV2, DOMA, TA3, MARKÍZA, JOJ, JOJ PLUS, ČT1, ČT2, INFOCSATORNA, M1, M2, TV2, RTL KLUB, DUNA 1, FILM+, COOL, DOQ, MUZIKA TV, SPEKTRUM, 4 STORY TV, SPORT 1, EUROSPORT, ZDF, MUSIQ1, DISCOVERY, MINIMAX, ČT24

A szolgáltató elérhetősége: Kósa Miklós, mobil: 0944 414 616,
 e-mail: kableteve@cabelnet.sk

VÍZVEZETÉK, FŰTÉS, LAKATOS MUNKÁK.

Szerelés, javítás, átalakítás.

VODOVOD, KÚRENIE, ZÁMOČNÍČKE PRÁCE.

Instalácia, oprava, rekonštrukcia.

Zajos Ferenc

DUNAMOC

Belsőfalú 143

+421 949 167191

946 37 MOČA

Vnúťorná dedina 143

0949 167191

Lopási kísérlet a diszkontban

Trükkös tolvajok jártak a diszkont üzletben! Szeptember 23-án, pénteken délelőtt egy 30 év körüli férfi és nő lépett a boltba, s rögtön hozzáláttak a kidolgozott akció végrehajtásához. A pénztárgépnél tartózkodó Szendi Andreától fagyasztott csibemellet kértek, aki a páros nőtagját segítőkészen a fagyasztóhoz kísérte. A férfi az ajtónál maradt, s csak az alkalmas pillanatra várt, hogy a pénztárgéphez férjen. Ehhez azonban a másik elárusítónőt is el kellett távolítani a közelből, ezért árut kért tőle. Az elárusító hátrafelé indult, abban a hitben, hogy a férfi követni fogja őt. Néhány másodperc után észrevette, hogy nem tart vele, hátranézett, s látta, hogy a tolvaj már a pénztárgépben matat. Nyomban visszafordult, de a férfi addigra már kivette a nagycímletű bankjegyeket és futásnak eredt. Az épület közelében álló autóhoz rohant, melyben a banda harmadik tagja várta a tolvajokat, akiknek a terv szerint természetesen észrevétlenül kellett volna végrehajtani az akciót. Az utána rohanó eladónő látta, hogy futás közben eldobálta a rablott pénzt, így mikor az autónál utolérte, s felelősségre vonta, már csak az üres zsebeit mutogatta. Ezután a tolvajok sietve eltávoztak, de a hölgyek természetesen felírták a kocsik rendszámát és azonnal hívták a rendőrséget, akik a helyszínrre érkezve felvették az adatokat, s megindították a nyomozást.

A későbbiekben kiderült, hogy az elkövető nem hirtelen ötlettől vezérelve hajtotta végre tettét, hanem kitervelt,

összehangolt akcióról volt szó: aznap szinte minden helyi üzletben tiszteletüket tették, s csak a kedvező pillanat hiánya akadályozta meg a láthatóan gyanúsán viselkedő társaságot, hogy ezekben is kísérletet tegyenek tervük végrehajtására. Információnk szerint a banda módszere más településen sikeresnek bizonyult, a közelmúltban hasonló trükkel raboltak ki egy gyallai boltot.

A pénztárgépből kivett pénz szerencsére hiánytalanul

megkerült. Anyagi kár nem esett, csak a kellemetlen emlék és a szorongató érzés maradt meg az eset elszenvedőiben: pénzzel dolgozva állandó veszély leselkedik rájuk.

40 éves osztálytalálkozó az alapisiskolában

Augusztus 27-én még tartott ugyan az iskolai szünet, a bezárt iskola kapuja mégis kinyílt egy röpké délutánra Dunamocson. Igaz, nem a tanulóifjúság részére, hanem az öregdiákok jöttek össze osztályfőnöki órára. Most 55 évesen foglaltak helyet régi padjaikban, és osztályfőnökeiket ugyanolyan tisztelettel, felállva fogadták, mint régen. Virágcsokokkal, szeretettel, kedves szavakkal.

Az óra kezdetén a kegyeleté volt az öt perces néma csönd, az eltávozott osztálytársaik és tanítóik emlékére, 1-1 szál gyertya

gyújtásával. A folytatás nagyon kellemes és vidám hangulatban folyt le. Beszámoltak családjukról, munkájukról. Előkerültek a régi diákélet élményei: sátoztározásokról, szövetkezeti brigádokról, kirándulásokról, az énekkari és a táncsoport sikereiről, fellépéseiről stb. Talán mindezek a közös élmények voltak azok, amelyek ilyen szoros összetartásra nevelték őket. Igaz, minden ötödik évben találkoztak, nyolcan egymással keresztkomák, és még egy házaspár is kikerült az osztályból.

Az óra után kimentünk a temetőbe, és a lenyugvó nap sugarainál egy-egy csokor virággal tisztelegtek pedagógusaik sírjánál. Osztálytársuk sírhalmán koszorút helyeztek el, így emlékezve az elhunytakra.

Este hét órára várt bennünket a finom vacsora a Kék Duna vendéglőben. A közös vacsora után megszólalt a fantasztikus jó zene, amelyet Mikle Péter szólóénekeivel kísért, és a volt táncsoport tagjai most is táncra perdültek, magukkal ragadva az idős osztályfőnököket is. Ők annak idején, gyermekkorukban magukba szívták a népdalok és a néptánc szeretetét, ami egy életen át végigkíséri őket.

Éjfélkor még egy kellemes meglepetésben volt részük az osztályfőnököknek. Lámpaoltás után gyertyafényes osztálytortával köszöntötték a 80. életévét betöltő özv. Szabó Gyulánét, és a 85 éves Szetei József tanító urat. A szép és kellemes mulatság csaknem hajnalig tartott, és a búcsúzáskor újabb találkozót beszéltek meg. Ez a hűséges korcsoport példaként állítható a mai tanulóifjúság elé. Szeretik az iskolájukat, tisztelik tanítóikat, megbecsülik egymást még 40 év múltával is. Az elvetett mag jó talajba hullott, kisarjadt és virágot hozott.

Ezúton is köszönetet mondok pedagógustársaim nevében azoknak, akik fáradságot, időt és pénzt nem sajnáltak erre a szép ünnepségre, és örömet szereztek nekünk és egymásnak is.

Szabó Erzsébet, a volt osztályfőnök

1970/1971-es tanév, 9.A, osztályfőnök Szabó Gyuláné

Babos Erzsébet, Babos Katalin, Bogár Róbert, Danis József, Fülöp Zsigmond, Gyekes István, Hinora Anna, Mázsár Ottó, Mogyorósi Gábor, Nyers Katalin, Rusznyák Imre, Sándor Gyöngyi, Stepnyik József, Szabó Gyula, Szalai Irén, Szalai Márta, Tóth Rozália, Tóth Sándor, Tóth Zsigmond, Vörös Ágota, Zajos Erzsébet.

9. B, osztályfőnök Szetei József

Bencsik Béla, Benyó Zoltán, Danis József, Dózsa Edit, Farkas Katalin, Gulyás Teréz, Chovan Margit, Kalácska Erzsébet, Kapás Ferenc, Kovács Erzsébet, Kukola Livia, Markó Katalin, Nagy Éva, Tornóczi Erzsébet, Tóth Márta, Vas Erzsébet, Vecserka Ágota.

Pedagógusaiuk:

Böszörményi Irma, Atlasz Sándor, Szabó Erzsébet, Szetei József, Szetei Brigitta, Szabó József, Varga Lajos, Kalácska József, Vörös Eszter, Böszörményi János elhunyt 1993-ban, 65 évesen, Benyó Irma elhunyt 1999-ben, 71 évesen, Beck László elhunyt 1999-ben, 72 évesen, Szabó Dezsőné elhunyt 1999-ben, 73 évesen, Szabó Gyula elhunyt 2002-ben, 75 évesen, Vozák Tibor elhunyt 2005-ben, 80 évesen, Österreicher Tibor elhunyt 2006-ban, 52 évesen, Szöcs Kálmán elhunyt 2008-ban, 80 évesen.

2011. augusztus 27-én, a 40 éves osztálytalálkozón részt vettek:

Dr. Kalácska Erzsébet, Babos Katalin, Tóth Rozália, Sándor Gyöngyi, Vas Erzsébet, Bencsik Béla, Danis József, Kovács Erzsébet, Tóth Sándor, Tornóczi Erzsébet, Hinora Anna, Gulyás Teréz, Nyers Katalin, Vecserka Ágnes, Szalai Irén, Szalai Márta.

**HALLOWEEN PARTY
DUNAMOCSON!**

**IDŐPONT: 2011. NOVEMBER 12,
20:00**

HELYSZÍN: KULTÚRHÁZ

ZENEKAR: ROCKIN ROCK'CATS

DJ: JÓKAI VIKTOR

**JEGYELŐVÉTEL, ASZTALFOGLALÁS LAJOS
ILONÁNÁL. ÁR: 5 EURO.**

CSALÁDI

SPORTDÉLUTÁN

2011. szeptember 24-én kilencedik alkalommal rendezte meg a Csokonai Polgári Társulás a Családi sportdélutánt. Társulásunk célja, hogy a helyi oktatási intézményeket támogassa. Ez a rendezvény is ezért valósul meg már több éve, hiszen az itt befolyt összegből az alapiskolát és óvodát látjuk el segédeszközökkel, berendezéssel.

A megjelenteket különféle programok várták, a megnyitón például a szőgyéni székhelyű Iringó Stúdió. Mivel szeptember 24. a Szív Napja, a Heart, vagyis Szív Alapítvány támogatását kértük és kaptuk, akik vérnyomást és vércukor szintet mértek, valamint jótanácsokkal szolgáltak az egészséges életmódról. Volt továbbá tizenegyes rúgó verseny, biciklis, gördeszkás akadálypálya, a legkisebbek különféle játékokat játszhattak. A gyerekek és felnőttek kezűességének fejlesztéséről három kézműves gondoskodott, szalmából, pamutból, harisnyából készíthettek az érdeklődők kutyust, lovacskát, virágot. Hagyomány az is, hogy az ovisok és iskolások szülei süteményt sütnek, melyet árusítunk. Már két órakor kigyózó sor állt a süteményes pultnál, sokan vittek haza is a finomságokból. Az idei kínálatot résszel bővítettük, melynek szintén nagy sikere volt. Támogatóink özet, birkát, halat biztosítottak, így változatos ételféleségekkel szolgálhattunk. Szomjukat szintén a támogatóktól kapott borral, sörral, kofolával olthatták.

Ez a rendezvény sem jöhetett volna létre, ha nincsenek a nagylelkű támogatók. Ki alapanyagot, ki pénzt, ki a munkáját adta, amiért a társulás nevében köszönetemet fejezem ki. Köszönöm az iskola és az óvoda tanulóinak nevében is.

Igaz, hogy idén kevesebb felnőtt jött el a rendezvényre, de annál több gyermek volt jelen, s számunkra ez nagy öröm. Ha kicsi is a közösség, de ha összefog, nagy és szép dolgokat lehet létrehozni. Ez a nap is ezt bizonyította.

Maricsek Ilona

Támogatóink 2011-ben:

Banai Tóth Pál, ifj., közhasznú alkalmazottak, Banai Tóth Livia és György, Grajszky Júlia, Szegi Etel, Juhász Ferenc, az iskolai konyha alkalmazottai: Lajos Mária és Lajos Kinga., Tóth Mária, Österreicher Magdolna, Kovil, horgászok képviselőitében: Nagy Róbert, Záhorszky Ferenc, Vasas Mihály és Halász Zsolt., Maricsek Gyula, Papp György, Gáspár Katalin, Harcsa Ferenc, Simsik Ilona és István, Asbóth Attila, azon szülők, akik süteményt, savanyúságot hoztak, a helyi alapiskola és óvoda pedagógusai, Vörös Géza, Lajos Árpád, vadászok: Takács Ottó és Takács János, Nagy Ilona, Csehi János, Vasas Csaba, Szuri Lajos, Komló Zoltán, Csontos Tibor, Dr. Tóth Péter, AT Dunaj - Balog Milán, Ing. Lacko Karol -NOBA-MERK FOOD, F. Petrol -Farkas Péter, Novoszádek Mihály, Molnár Erzsébet.

Mesélő fényképek -5. rész-

A Mocsolyáról 2. rész

A mocsolyai pincék mind nádfedelesek és sárfalúak voltak. A természet adta anyagokból épültek, s ezért hódította olyan gyorsan vissza a természet önmagának, mikor a háború után az új korszak új kihívásaival küszködő gazdáik sorsára hagyták szeretett pincefalujukat. Földdé váltak a fagerendák, a nádtetők, a rakott sárfalak, csakúgy, mint déd- és ükapáink, akik ott valaha a jó bort kóstolgatták. A 72 pincéből, melyet a háború idején még használtak, gondoztak, szinte semmi sem maradt. Csak a róka és borz lakta pincelyukak, meg az épületeket jelző, fákkal, bozóttal benőtt dombocskák szolgálnak egy elsüllyedt világ, egy hajdani életmód mementójául. Ezekbe a pincelyukakba, ha rátalálunk a bejáratra és sikerül a közelébe jutnunk, még ma is bemerészkedhetünk. Nem omlottak be, több mint fél évszázad után is szívósan tartják magukat. Pedig nem voltak kikövezve, nem voltak alátámasztva, egyszerűen a földbe vájták őket. Pontosabban agyagba, ami nagyon jó minőségű és keménységű volt a határ e részén. Ez a legfőbb magyarázata annak, hogy miért éppen ilyen távolságra, 6 km-re a falutól épült fel a falu pincésora, s létesült a szőlőhegye hosszú-hosszú évszázadokkal ezelőtt. A határ többi része jórészt laza homok, s a pincelyuk megerősítésére szolgáló követ csak messziről és drága pénzért fuvarozhatták volna elődeink, a téglá pedig abban az időben luxuscikknek számított. A Mocsolyán viszont nem kellett mást tenni, csak lyukat vájni az agyagba, s kitűzteni, hogy megkeményedjen, mint az agyagkorsó. Persze volt, akinek haladnia kellett növekvő gazdaságának növekvő igényeivel, s modernizálta mocsolyai pincéjét. A legnagyobb helyi szőlősgazdák közé tartozó Hollósi Gyula nagy betonpincét épített, amely 150 hektó bor tárolására volt alkalmas.

A pinceépületeknek körülbelül a fele egy helyiséges, pusztán préházal rendelkező épület volt, a többi pincéhez viszont a harmincas évek divatjának megfelelően már tartozott egy kis szoba is. A préházból leválasztottak egy másfél méter szélességű részt, ajtót tettek rá, és ezzel kész lett a lakosztály. Az ajtó azért kellett, hogy ha betűzeltek télen a csikós sporheltbe, a meleg bent maradjon. Helyet kapott még ott egy asztal, körülötte fapadokkal vagy x lábú székekkel, meg egy priccs szalmazsákkal, pokrócokkal, amire lepihenhetett a gazda, akár a préselés fárasztó munkája közben is. Télen a kis szobában beszélgettek, borozgattak, főztek a gazdák, egyszerre hatan-heten kényelmesen befértek. A fényt a falra akasztott petróleumlámpa szolgáltatta. A préházban a borászati eszközök, a kád, a prés kapott helyet, a deszkaajtóval letakart pincében pedig a hordók sorakoztak. Többnyire 2-300 literesek, míg a legnagyobbak 500 literesek voltak.

A bor, ami a hordókba került, nem a Mocsolyán termelt szőlőből származott, mert ott bizony nem volt egy árva tőke sem. A 19. század végén ugyanis a filoxéra letarolta, kipusztította az ottani szőlőhegyet. A gazdák, talán attól tartva, hogy a fertőzés a földben maradt, más parcellákban alakították ki ültetvényeiket. A munkálkodás jóval kényelmesebb volt ezeken a földeken, hiszen a faluban, vagy közvetlenül a falu mellett helyezkedtek el. Az Ástványban, az Öregúj szőlőben, a Homokokban, Tagokban termettek ettől kezdve a filoxéra előtt is alkalmazott évszázados szőlőfajták, mint az Izabella, Othello vagy a Kadarka, illetve azok a szőlők, melyeket a filoxéra vész után honosítottak meg Dunamocson: Mézes, Ezerjő, Csabagyöngye, Cétényi, Oportó, Denka, Rizling, Madlid, Malinger.

Szőlője szinte mindenkinek volt a faluban, még a szántófölddel egyébként nem rendelkező zselléreknek is. A szőlőtermesztéshez nem kellett nagy terület, így ha volt egy kicsi földjük, oda bizonyosan szőlőt telepítettek. Ez számított a legkifizetődőbb befektetésnek. Eladták a piacon asztali szőlőként, vagy a boreladásból tettek szert némi bevételre. Voltak olyan zsellérszármazású családok, akiknek földjük, lovuk, fogatuk ugyan nem volt, de akár 50 hektó bort is értékesíteni tudtak. A gazdáknak elsősorban az Ástványban, Öregúj szőlőben, a zsellér családoknak pedig inkább a Homokokban, Tagokban voltak szőlőik.

A háború végéig hegybíró is volt Dunamocson, az 1938-tól kezdődő magyar időben Farkas jegyző látta el ezt a feladatot. Meghatározta és kidoboltatta a szüret kezdetének idejét, a borvizsga időpontját, irányította a Mocsolya őrzését. Neki kellett jelenteni az elszűrt must mennyiségét, amit aztán továbbított az adóhivatalnak. Minden 100 liter mustra 10 liter söprűt számítottak, amit nem számoltak be az adóba. Ha például bejelentettek 15 hektó mustot, akkor a borvizsgán a hatóságoknak 13 hektó körüli bort kellett találniuk. Ha valaki többet megivott addig, felöntötte vízzel, hogy meglegyen a jelentett mennyiség. Pap Egyed József piros bora az állandó felöntések miatt így változott fehérré a borvizsga idejére.

A bor után bizony adózni kellett, s az ellenőrzést a hatóságok meglehetősen szigorúan vették. Az ellenőrzést borvizsgának nevezték, s közvetlenül a borok letisztulása után tartották.

Balról: Bábi Irma,?, Szalai Rózs, Bábi József, Kis Lajos Gyula.

Az adóhivatal kiküldöttei meg a kaszárnyai fináncok, a községi előjárók kíséretében végigjárták a mocsolyai pincéket, s a bejelentőlapra írt mennyiséget összehasonlították a hordókban talált bor mennyiségével. Nem lehetett a pincében több bor annál, mint amit a gazda bejelentett. Egy családra 250 liternyi fejadagot számítottak, ami ezen felül volt, az után adózni kellett. A fejadag mellett a csenger is adómentesnek számított. A csenger, az a vízzel kevert, silányabb bor volt, amit a törköly újrapréseléséből nyertek. Minősége nem volt, de nyáron a földeken kitűnő szomjoltóként szolgált, ezért nevezték Mocson nyári bornak vagy kapás bornak is. Többen a 200 literig engedélyezett csenger hordójába – kijátszva a hivatalt – tiszta bort tettek.

Az adóhatóságok kijátszásának másik módja az volt, hogy a hordókat elrejtették valahová. Többnyire otthon, a szérúskertekben a kórókúp alá ásták. El kellett ásni, mert csehszlovák időben a fináncok, magyar időben a kakastollas csendőrök megszurkálták a kórókúpokat. Ősszel leásták, tavasszal felszedték. Akkorra már jól elkopott a bor a pincében, így az elrejtett részt le lehetett vinni. Feltéve, ha megmaradt. Mert bizony előfordult, hogy a rosszul körbeszigetelt hordó a talaj nedvességétől átázott, s miközben felvették, széttörött. A 2-300 liter bor mind a földre folyt.

Felül: Kele József, Papp József (kocsmáros).

Alul: Bábi Lajos, Staninger István, Kele Jenő, Tóth Kálmán, Zajos János.

Az október 5-én tartott emléknapi alkalmából iskolánkba invitáltuk Szabó Erzsébet tanító nénit, Böszörményi Irma tanító nénit és Szabó József tanító bácsit, akik diákjainkkal beszélgetve megosztották velük emlékeiket, gondolataikat.

Böszörményi tanító néni elmondta, hogy régen az énekkart vezette, valamint az Ifjú Szívek néptáncsoport egyik alapító tagja volt. Mindenekelőtt arra hívta fel a gyerekek figyelmét, hogy a mai világban milyen fontos a kommunikáció, mert az emberek egyre kevesebbet beszélgetnek egymással már családon belül is, valamint, hogy milyen fontos az unoka-nagyszülő kapcsolat. Sütő András műveiből részleteket idézett ezzel kapcsolatban. Hozzátette, hogy bár régen is voltak hiperaktív gyerekek, de manapság még többel találkozunk, melynek a fő oka az, hogy a gyerekek ebben a mai számítógépes korszakban nem vezetik le kellőképpen energiájukat. A régi világban a gyerekek sokkal többet mozogtak, sportoltak, mint most.

Szabó tanító néni 32 évet tanított, 25 éve nyugdíjas. Annak idején táncsoportot vezetett. Elmondása szerint nagyon büszke arra, hogy a mai pedagógusok közül öten az ő tanítványai voltak. Továbbá az otthon, a szülők és a nagyszülők szeretetéről beszélt a gyerekeknek. Idézem szavait: „Szeressétek az otthonotokat, szüleiteket, nagyszüleiteket! Segítsetek az időseknek, miközben gondolatok arra, hogy valamikor ti is lesztek öregek, és milyen jól fog esni, ha segít valaki és megkérdezi, hogy vagy? Ne menjetek el az idősek mellett!”

Szabó tanító bácsi történelmi szemszögből közelítette meg a témát. Elmesélte, hogy a II. világháború idején született, és hat éves volt, amikor a nagyszüleit kitelepítették Magyarországra. Akkoriban alakultak a termelőszövetkezetek, és neki haza kellett menni az

Ha megvolt a borvizsga, jöhettek a zsidók. A Knöffler, a Kohn, a Hoffmann meg a pipás Berger, akik borkereskedők voltak, s a mocsiai túlnyomórészt nekik adták el borukat. Kipróbált, hosszú évek bizalmán alapuló kapcsolatok létesültek a kereskedők és a gazdák között, mindenki megkapta amire számított. A termelő a piaci árat, a kereskedő pedig az elvárt minőséget. A borkereskedő lejött Moc سرا a kocsiján az ügyfeléhez, s mikor a gyerekek észrevették közeledtét, már messziről kiabálták apjuknak: „Megjött a pálinkás zsidó” – mert a pálinkát is ő vásárolta fel. Mosolygott a gazda, mosolygott a zsidó, aki nem vette zokon a ráakasztott jelzőt. Kimentek a Mocsolyára, a kereskedő végigkóstolta a tulajdonos borait, s kiválasztotta a megfelelőt. Lepecsételte a hordót, s már csak az maradt hátra, hogy a gazda néhány nap múlva a strájfos kocsiján beszállítsa neki Komáromba vagy Újvárra, s felvegye a vételárat.

A mocsolyai pincék vázlatrajzát helyszűke miatt a következő számban közöljük!

Az idősek és a zene világnapja

iskolából, hogy rábeszélje szüleiket, álljanak be ők is a szövetkezetbe. Mert ha nem, abból baj lesz. Aztán pedig jött az 1965-ös nagy árvíz, amikor sokaknak el kellett hagyniuk otthonaikat, szeretteiket. Arra kérte a gyerekeket, becsüljék meg jelenlegi körülményeiket, s azt, hogy ilyen modern iskolában tanulhatnak, mert bizony nekik abban az időben erre nem volt lehetőségük. A tanító bácsi hosszú évekig a citera csoportot irányította.

Mindannyian hangsúlyozták, hogy a nehézségek ellenére boldogok voltak és szerették a hivatásukat. Kiemelték a zene fontosságát, szeretetét, hiszen mindannyiuk életében szerepet játszott a zene, a tánc.

A műsor végeztével ebéddel kedveskedtünk vendégeinknek.

Vasas Renáta

Iskolánk életéből

Rákóczi kiállítás

2011. szeptember 13-án a dunamocsi alapiskola 6. és 7. osztályos tanulói rendhagyó történelem órán vehettek részt.

A gyerekeket Sidó Emese és Főző Andrea tanító nénik kísérték el Karvára, ahol a „Rákóczi és kuruc emlékhelyek Európában” című kiállítást tekinthették meg a MEVE (Magyar Emlékekért a Világban Egyesület) jóvoltából. Céljuk, hogy erősítsék a magyar kultúra távoli emlékeit.

II. Rákóczi Ferenc életútjáról, képekkel is illusztrálva – melyek főként saját albumából származtak –, Dr. Messik Miklós tartott előadást. Ezt követően a gyerekek megtekinthették a tárlatot. Tanulóink a kiállítás után elballagtak a főtér melletti Rákóczi emlékműhöz, amelyről Sidó Emese történelem szakos tanító néni rövid beszámolót tartott. A gyerekek történelmi tényekkel gazdagodva tértek haza.

Főző Andrea

Magyar Népmese Napja

Benedek Elek, a nagy mesemondó születésének napja szeptember 30. a Magyar Népmese Napja. Míg az elmúlt évben kiemelt figyelmet fordítottunk Benedek Elek munkásságának, a népmese eredetének, addig ebben az évben a műmesével foglalkoztunk. Ezen belül is kiemeltük Csukás Istvánt, a ma is élő neves író, műfordítót.

Az alsó tagozatos tanulók osztályonként felkészültek a témára. A legkisebbek mesét hallgattak és színes képekkel tarkított diaképes összeállítást tekintettek meg az íróról és leghíresebb mesefiguráiról. Nem volt gyermek, aki nem üdvözölte volna kitörő örömmel Süssit, Mirr-Murr-t, A nagy ho-ho-horgaszt, Pom-pomot, A kiscsacsit. A nagyobbak csapatokba verődve keresztretjényt fejtek, ahol a megfejtés a „Hetvenhét magyar népmese” volt.

A gyerekek tíz órakor meglátogatták régi otthonukat, az ovit. Itt már várta őket Gáspár Enikő színművésznő, aki belebújt Mirr-Murr bőrébe és előadta „Mirr-Murr és a kőbormacsák” című Csukás István mesét. A bábos mesejáték elvarázsolt a kiscsoportos ovisokat, az iskolába készülőket, de ámulatba ejtette a „nagyoknak” számító negyedikeseket is.

Rendhagyó irodalomórát szerveztünk a gyermekeknek, de nem csak az ő kedvükre! Csodát láttunk, s mivel a hétköznapiakban sok csodára van szükségünk, a legjobb hely lehet a világon az anyu ölébe bújni, majd suttogva mesét olvasni és hallgatni!

Banai Tóth Enikő

Két diák ugyanarról

- látogatás az oroszai hadtörténeli múzeumban -

Október 3-án, azaz hétfőn, egy oroszai kirándulásra indultunk. 50 gyerek és 4 tanító jött velünk. Egy múzeumba mentünk, ahol nagyon sok érdekességet tekintettünk meg a régi háborúkról, fegyverekről és a régről megmaradt holmokról. Voltak sisakok, cipők, fényképek, fegyverek, bombák, tankokból megmaradt kerekek és még számtalan személyes holmi. Az egyik terem be volt rendezve beteg szobának. Itt régen a sérülteket látták el. Egy másik teremben bábukon katonaruhák voltak. Ez a helyiség úgy volt berendezve, mintha igazi emberek tényleg háborúznának. Az előadás végén mindenki kaphatott egy igazi töltényt, amit régen a katonák is használtak. Nagyon sok élményben volt részünk az oroszai kiránduláson.

Kele Fanny

A hétfő reggelt már mindenki alig várta. Sajnos 3 tanítási óra meg volt tartva. Utána eljött az az óra, amikor mindenki felszállhatott a buszra, és indulás. Megérkezésükkor mindjárt egy háborús autó várt, azután bementünk a múzeumba ahol csupa érdekes tárgy volt. Nagyon sok fegyver volt, kicsi, nagy. Nagyon érdekesnek találtuk őket. Nekem legjobban a szíréna tetszett. Amikor végeztünk a múzeum nézésével, leülhettünk és megehattuk a tízórainkat. Sajnos elindultunk haza és szomorúak lettünk, hogy megyünk, mert nagyon érdekes volt. Remélem többször el fogunk menni.

Farkas Réka

Visszatekintés a nyárra: gombaszögi DH tábor

2011. július 12. és 17. között került megrendezésre Krasznahorkaváralján a Diákhálózat nyári tábora, amely egy héten át a felvidéki magyar közélet figyelmének középpontjában állt. A több mint 500 résztvevő zömében szlovákiai magyar egyetemista, főiskolás volt, de táboroztak ott középiskolások és öregdiákok is. Jöttek egyetemisták Prágából, Brünnből, Pozsonyból, Nagyszombatból, Nyitráról, Kassáról, Komáromból és Budapestről. Ennek a diákseregnek volt a része a hét tagú mocsai „delegáció” is, név szerint: Banai Tóth Enikő, Dobai Eszter, Domonkos Zsolt, Orosz Előd, Orosz Örs, Ovšonka Márk, Tóth Kálmán és két nap erejéig Banai Tóth Pál polgármester is.

A táborozóknak idén is lehetőségük volt a táborba a „retrobuszon” utazni, ami nem más, mint egy Škoda 706 RTO típusú autóbusz, melynek vezetője, a szintén mocsai Simsik István volt, aki remekül állta velünk a hét órás úton. A tábor főszervezője már sokadik alkalommal Orosz Örs volt.

A programokra sem lehetett panasz, hisz mindenki megtalálhatta a sok tucat program közül a kedvére valót. A napok folyamán a fő hangsúlyt a különböző előadások kapták, melyek között volt közéleti, politikai, történelmi témájú előadás, és a 2. Híd - MKP kerekasztal, ahol ismét sikerült egy asztal mellé ültetni a két párt képviselőit. Az előadások zöme közéleti témájú volt, mivel máshol a felvidéki fiatal ritkán találkozik a közélet szereplőivel, kérdéseit még ritkábban teheti fel nekik, így ezek az előadások jó alkalom a találkozásra, és egyúttal segítenek a fiataloknak saját vélemény, nézőpont kialakítására. Elsősorban ezek az előadások adják meg a tábor sajátos jellegét, egyedülállóságát a többi táborhoz, fesztiválhoz képest. Meg persze a résztvevők létszámából adódóan nincs nagy tömeg, az ember minden sarkon belebotlik egy ismerősbe, és ami nekem személy szerint a legjobban tetszett, hogy az ember mindig talált egy ismerőst, akár hajnali háromkor is, hogy megigyanak egy sört vagy rumbót. Az esti programok a zenekedvelők igényeit elégítették ki, ugyanis minden este hazai és magyarországi zenekarok adtak koncertet. Vendégünk volt a *Quimby* és a *Kiscsillag*, hazai előadók közül pedig a *Jóvilágvan*, a *King Size* és még jópáran. Az ügyesebb kezűek a kézimunka sátornál virágoztathatták ki a bennük szunnyadó kreativitást, a mozgékonyabbak pedig a csapatversenyeken, iszapbirkózáson, focibajnokságon és paintball mérkőzésen mérhették össze erejüket.

Mindent összevetve állíthatom, hogy ez a hat nap a nyár egyik csúcspontja volt, új embereket ismertünk meg, és új élményekkel tértünk haza. Remélem, hogy jövőre újra eljutok, és még többen leszünk, és ugyanolyan jól fogjuk magunk érezni mint idén!

Tóth Kálmán

LELEKÜNK TÁJÁN

A reformáció öröksége

Október végén a reformáció napját ünnepeljük. 1517. október 31-én Luther Márton a Wittembergi vártemplom kapujára kiszögezte 95 tételét, mely rövid időn belül nemcsak az egyházat formálta át gyökeresen, hanem a világi életet is. Pedig Luther csupán hitvitát kívánt indítani az egyház visszaalakításáról (reformációjáról) az eredeti krisztusi és apostoli mintára.

De mit jelent mindez ma közel félezer év elmúltával? Hisz ma is igaz a reformátorok tanítása, hogy mindig reformálni kell. A megújulás nem állhat meg, mert ahol ez bekövetkezik, ott előbb-utóbb élettelenné válik minden. Ahol nincs fejlődés, ott elkerülhetetlen az elhalás.

Érdemes megvizsgálnunk, hogy miben szükséges elsősorban megújulnunk? Mindenekelőtt meg kell újulnunk a hitünkben. A tegnapi hit ugyanis már nem elégséges a mai problémákkal és kísértésekkel szemben. Míg jól alakulnak életünk dolgai, addig békésen telhetnek napjaink, de mi tart meg a hullámvölgyekben és a halál árnyékának közeledtével? Hová és mit viszünk magunkkal a földi élet elmúltával?

Meg kell újulnunk a szeretetben is, mert a szeretetünk végtelenül önzővé vált. Fedezzük fel, ha még nem késő a társunkat,

a gyermekünket, az unokánkat, a szüleinket! Vegyük észre a testvérünket, a felebarátunkat! Minél több lesz bennünk a mások iránti szeretet, annál inkább megtapasztaljuk, hogy ez a világ nem egy sötét hely, hanem Teremtő Istenünk végtelen szeretetének a tárgya. S Ő bennünket arra hív, hogy a szeretet életet adó fényt tükrözzük bele ebbe a Tőle egyre inkább elforduló világba.

Meg kell újulnunk a szolgálatban is. A mai ember mindenben szolgálatot vár másoktól. Az egyén reformációja azt jelenti, hogy felajánlja magát Isten országának a szolgálatára. Felajánlja a szívét, ami mozgatja a kezét simogatásra, a lábát siető segítségnyújtásra, az ajkát vigasztalásra, a fülét a másik megértésére és elfogadására.

Tegyük hát fel önmagunknak a kérdést: Akarok megújulni? Szeretnék Istennek szolgálni? Szeretnék jó példával gyermekeim, unokáim és testvéreim előtt járni?

Igyekezzünk reformálni, vagyis megújítani önmagunkat hitben, szeretetben és szolgálatban, hogy általunk is újulhassanak közösségeink mindannyiunk javát és üdvösségét munkálva.

Dobai Sándor lelkipásztor

Lajos Ilona értesíti az olvasókat, hogy a könyvtárba a következő új könyvek érkeztek:

Tar Károly: Mesés közlekedés
Balázs Géza: A nagyerdőben
Haraszti Mária: Manókönyv
A majomkirályfi - Fülöp-szigeteki mesék.

SPORT

A meccsre járást nem lehet elég korán kezdeni! Ezek a kisgyerekek kitűnően elszórakoztatták magukat a pályán: amíg apuka szurkolt, ők a kiskapukból bunkert építettek.

A Radvány elleni mérkőzés igazi rangadó volt, a délelőtti időpont ellenére több mint 200-an látogattak ki a pályára, ami az idei szezon eddigi nézőcsúcsát jelenti.

A templomban, ugyanebben az időpontban már nem volt ekkora tumultus. A férfi padsorokban, a focinak is köszönhetően csak „gyenge fél ház” jött össze, a megszokott 10-12 helyett 5 férfi hallgatta a prédikációt.

Nagyarányú győzelmek, jó formában a DFC!

Dunamocs – Nagysziget 7:0 (7:0)

DFC: Tóth L. – Banai, Vörös, Virág (Marikovecz) – Asbóth, Bábi, Lajos A, Pálik - Gula (Bertók), Lajos T., Tóth P. (Nagy)
Gólok Bábi 2, Lajos T. 2, Gula 2, Pálik.

Bogya/Gellér – Dunamocs 1:5 (0:3)

DFC: Bernáth(Tóth L.) – Vörös, Banai, Virág, Marikovecz – Asbóth, Lajos A.(Nagy), Bábi, Pálik - Gula(Tóth P), Lajos T.
Gólok: Gula, Bábi 2, Pálik, Nagy.

Dunamocs – Dunaradvány 5:3 (2:3)

DFC: Tóth L. – Marikovecz(Nagy), Vörös, Banai, Virág – Pálik, Lajos A, Bábi, Asbóth(Bertók) – Lajos T., Gula(Tóth P.)
Gólok: Gula 3, Lajos T., Lajos A.

Megyerics – Dunamocs 1:5 (3:0)

DFC: Bernáth – Virág, Banai, Vörös(Marikovecz) – Nagy, Lajos A, Bábi, Pálik – Lajos T., Tóth P.(Takács G.), Gula(Bertók)
Gólok: Pálik 2, Lajos T 2, Bábi.

Október 7-én, az izsai Döme Károly Alapiskola atlétikai versenyén 50 méteres síkfutásban Farkas Zsófia 5. osztályos tanuló 3. helyezést ért el. A versenyen rajta kívül még Rácz Lili, Sándor Mátyás és Csontos Gábor vett részt.

Kele Géza a 26. Spar Budapest Maratonin sikeresen teljesítette idei 12. versenyét, így összesen már 81 lefutott maratonival büszkélkedhet. 53 országból közel 7000-en vettek részt a versenyen, s az első helyen a kenyai Kiprotich ért célba 2:25:52-es idővel. Géza 3:59:11-el teljesítette a távot, mellyel az előkelő 121. helyet szerezte meg.

Edzészlátogatás:

Asbóth Attila 29 alkalom, Vörös Patrik 27, Lajos Tamás 26, Gula Dávid 26, Banai T. István 25, Bertók Zsolt 22, Takács Gábor 20, Bábi Tibor 19, Tóth László 18, Tóth Péter 18, Pálik Mihály 15, Lajos Attila 12.

Házi góllövőlista:

Lajos Tamás 13, Bábi Tibor 8, Gula Dávid 6, Pálik Mihály 6, Banai T. István 4, Lajos Attila 3, Tóth Péter 3, Asbóth Attila 1, Nagy S. 1.

Aktuális tabella:

1. Tany 25 pont., 2. Marcelháza B 22 p., 3. **Dunamocs 21 p.**, 4. Bogya/Gellér 14p., 5. Nagysziget 14p., 6. Nagykeszi 13 p., 7. Őrsújfalú 13p., 8. Martos 13p., 9. Bogyarét 8p., 10. Csicsó 7p., 11. Dunaradvány 5p., 12. Megyerics 1p., 13. Ifjúságfalva 1p.